

26-02-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΥ
(Ψυχοσάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω). Πάντων τῶν ἀπὸ^τ
αἰῶνος κεκοιμημένων ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐν
† Μνήμῃ τοῦ Ἅγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Ὕψηλος λαὸς — Γα

Γ̄ ḥ M Γ̄
Διὰλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

Γ̄ Γ̄ Διάλ (Δίς)
αλληλου ι ι α

Στιχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελά-
βου Κύριε.

Γ̄ ḥ M Γ̄
Διὰλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

Γ̄ Γ̄ Διάλ
αλληλου ι ι α

Στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν. (Τὸ ώς ἄνω)

Ἄπολυπίκιον.

Ἅγιον πάσι — Γα

Ἄρτο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν

ταοι κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο

νε μων μο νε δη μι ουρ γε και α να παυ σον Κυ ρι

ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου ἄρι εν

σοι γαρτην ελ πι δα α νε θεν το και τω

ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων ἄρι

Ἄρτο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευμα τι ἄρι

Ἄρτο σοι γαρτην ελ πι δα α νε θεν

το και τω ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η

η μων

ΓΔ

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω
χ Γ

νας των αι ω νων α μην Δ

Θεοτοκίου χ Γ
Δ Ε και τειχος και λι με να ε χο

μεν και πρε σβυν ευ προ σδε κτον Δ η προς ον ε

τε κες Θε ον Δ Θε ο το κε α νυμ φευ τε Δ η

των πιστωνη σωτη ρι α α α Δ η

Μετὰ τὴν ά Σπιχολογίαν,
Καθίσματα Μαρτυρικὰ.
Ὕχος β'.

Ο φαιδρύνας τοὺς Ἅγίους σου ὑπὲρ χρυσόν,
καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ'
αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν
ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν
εὐχὴν κατεύθυνον, ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν
Ἄγίοις ἀναπαυόμενος.

Φαί δρυ νας τους Α γιους σου υ περ
χρυσον και δο ξασας τους ο σιους σου ως α
γαθος υπ αυ των δυ σωπου με νος Χριστε
ο Θε ος την ζω ην η μων ει ρηνευσον
ως φι λαν θρω πος και την ευ χην κα τευ θυ
νον ως θυ μι ι αμα υ ο μονος εν Α γι
οις α να παυ ο ο με νος

Στίχ. Θαυμαστὸς δὲ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ δὲ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταιώσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς δὲ Θεός.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἷμασιν ὑμῶν, καὶ ἄγιαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἔχθρὸν ἐθριαμβεύσατε καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἴκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ἄ θλο φοροι Κυρι ου μα αρι
αη γη η πι αν θει σατοιςαι μασινυ
μων και αγιαι αισκηναι αι δε ζα μεναι
τα σω μα ταυ μων εν στα δι ω γαρ τον
εχ θρον ε θριαμ βε ευ σα τε και Χριστον
με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ υ ζα τε Αυ

τονως Α γα θον ι κετε ευ σατε Δ σω θη ναι

δε ο μεθαταςψ χα ας η μων Δ

Στίχ. Τοις Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωμεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν
αὐτοῖς.

Ἄπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται,
Ιεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν
ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,
παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ
ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἵκετεύσατε, σωθῆναι
δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ **Ἄ** πο στο λοι μαρ τυ ρες και Προ φη ται I

ε ρα α αρ χαι δ ο σι οι και Δι και οι

Δ οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες Δ και

την Πιστιν τη ρη σαν τες δ παρ ρη σι αν ε

χον τες προς τον Σω τη η ρα Δ υ περ η

μων αυ τον ως α γα θον ι κε τευ σα τε Δ σω

θη ναι δε ο με θατας ψυ χα ας η μων Δ

Δόξα...

Νεκρώσιμον.

Η μνήμη τῶν κεκοιμημένων Κύριε, εἰς
μνείαν τῶν προσδοκωμένων ἄγει με, καὶ
καθορῶν μου τὴν καταδίκην, προσφέρω σοι τὴν
ἐκ βασάνων φωνήν· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με.

Δ **Η** μνη μη των κε κοι μη με νων Ku u

ρι ε Δ εις μνει αν των προσ δο κω με νων

α γει με 6 και κα θο ρων μου την κα τα

δι ι κην Δ προσφε ρω σοι την εκ βα σα νων

φω νην 6 ε λε η μον ε λε η σο ο ον

με Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ύπερ ἔννοιαν, πάντα ύπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια! τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀφευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἴκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περεν
 δο ξα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη
 α γνει α ε σφρα γι σμε νη και παρ θε νι
 α φυ λατ το με ε νη Μη τηρ ε γνω σθης
 α ψε δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον
 αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τα ψυ χας η μω
 ων

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

Ἅγιος πάτερ Κύριε

Ἐν λόγῳ τοσι εἰ κύρι ε δι δα ζον
 μεταδι και ω ματασου
 Θων α γιων ο χορος ευρε πη γη ην
 της ζωης και αιθυραν παρα δεισου ευρωκα
 γω την ο δον δι α της με τα νοι οι ας το
 α πο λω λος προβατον ε γω ει μι α
 να κα λε σαι αιμεσωτηρ και σωωσον με
 Ἅγιον λόγῳ τοσι ει κύρι ε δι δα ζον
 μεταδι και ω ματασου
 Οι τον α μνον του Θεου κηρυζαν τες γινε

καὶ σφαγὴ ασθεντες ω σπεραρνες ^χ_q καὶ προς ζω
 ην την α γη ρω α γι οι και α ι διον με
 τα τε θεν τες ^χ_q του τον εκ τε νως μαρ τυ ρες
 αι τη σασθε ^χ_q ο φλη μα των λυ υ σιν η μιν
 δω ρη σασθαι ^χ_q

^Δ ^K ^χ_q Ευ λο γη τος ει ^K Κυ ρι ε δι δα ξον
 μεταδι και ω μα τασου ^χ_q

^χ_q Οι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες ^γ_u ³
 τε θλιμ με νην παν τες οι εν βι ω ^χ_q οι τον
 σταυρον ως ζυ γον α ρα με νοι και ε μοι
 α κολουθη σαν τες εν πιστει ^χ_q δευτε α πο

λαυ ε τε α η τοιμασαν μιν βραβει α ^χ_q και

στε φη τα ου ρα νι α ^χ_q

^Δ ^K ^χ_q Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον

μεταδι και ω μα τασου ^χ_q

^Δ ^K ^χ_q Ει κων ει μι της αρ ρη του δο ξης σου ει

και στιγ μα τα φε ρω πται σμα των ^χ_q οι κτει ρη ^Δ

σον το σον πλα σμα Δε σπο τα και κα θα ρι σον ^K

ση ευ σπλαχ νι α ^χ_q και την πο θει νην πα τριι

δα πα ρα σχου μοι ^χ_q Πα ρα δει σου πα α λιν ^Δ ^K

ποιων πο λι ι τη ην με ^χ_q

^Δ ^K ^χ_q Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον

κ
κ κ κ — — — κ κ

μεταδι και ω μα τασου

χ
q

πα λαι μεν εκ μη ον των πλασας με γ
ν
χ
q Θ πα λαι μεν εκ μη ον των πλασας με γ
ν

και ει κο νι σου θει α τι μη σας ρ πα βα σει

εν το λης δε πα α λιν με ε πι στρε ε ψα εις

γην εξ ης ε λη φθην ρ εις το καθ ο μοι οι

ωσιν ε πα να γα γε ρ το αρ χαι ον κα αλ

λος α να μορ φω ωσα α σθαι

χ
q

χ
ρ Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον

μεταδι και ω μα τασου

χ
q

χ
ρ Η να πα σον ο Θε ος τους δου λους σου

γ
ν και κα τα τα ξον αυ τους εν Πα ρα δει σω ρ ο

που χο ροι των Α γι ων Κυ ρι ε και οι
 δι και οι ε κλα αμ ψου σιν ως φω στη ρες
 τους κε κοι μη μενους δου λους σου α να παυ
 σον πα ρο ρων αυ των παν τα τα εγ κλη η
 μα α τα

Δο ζα Πα τρι ι και Γι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Το τρι λαμ πες της μι ας θε ο τη τος Η
 ευ σε βως υ μνησω μεν βο ων τες Η Α γιος ει
 ο Πα τηρο α ναρχος ο συ να ναρχος Γιος
 και θει ον Πνευ μα Φω τι σον η μας πι στει

Δ Κ Δ
σοι λα τρευ ον τας και του αι ω νι ι ου πυ

ρος ε ξα αρπαα σον Κ χ
χ ι και νυ υν και α ει γι και και εις τους αι

ω νας των αι ωνων α μην χ
χ

χ ι ρε σε μνη η Θε ον σαρ κι τε
κου ου σα εις παν των σω τη ρι αν δι ης γε

νος των αν θρω πων ευ ρα τον την σω τη ρι ι

αν δι α σου εν ροι μεν Πα ρα δει σον ι Θε

ο το κε Αγνη ευ λο γη με νη
κ

χ ι λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α γι

Αλ λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (δις) χ
χ

κ **Ἄλ** λη λου ου **ι** α Αλ λη λου **ι** α γ' **ν**
 Αλ λη λου **ι** α δο ο ξασοι ο Θε ο ο
ο **ο** **ο** **ο** **ο** **ο** **ος** κ **χ** **ρ**

'Ο ιερεὺς τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων,
 ὁ δὲ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ')
 Εἶτα φάλλομεν τὸ Νεκρώσιμον
 Κάθισμα. Ἡχος ὁ αὐτός.

μ **Ἄ** να παυ σον Σω τηρ η μων με τα
 δι και αιων τους δου λους σου και του τους κα
 τα σκη νωσον εν ταις σκη ναις σου κα θως γε
 γρα πται **χ** πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ
 με λη μα τα αυ των **ν** τα ε κου σι α και τα α
 κου σι α **ν** και παν τα τα εν α γνοι οι α

και γνωω σει φι λα ανθρωω πε

πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

και παντα τα εν αγνοι οι α και γνωω

σει φι λα ανθρωω πε

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο εκ Παρ θε νου α να τει λας τω κο σμω ,

Χριστε ε ο Θε ος υι ους φω τος δι αυ

της α να δει ει ζας ε λε ησον η μας

Ειτα αναγινωσκεται ο Ν' Φαλμος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποφρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἔμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ὀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

὾τι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.
Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.
Ο Είρμος.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
δουλείας, ὃδὴν ἐπινίκιον ἀδοντες καὶ βοῶντες·
Ἄσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Ἄσμα α να πεμψω μεν λα οι τω
θαυ μα στω Θε ω η μων τω α παλ λα ξαν
τι τον Ισ ρα ηηλ εκ δου λει ας Ἀ ω δην
ε πινι κι ον α αδοντες και βο ων τες α σω
με εν σοι τω μο ο νω Δεσποτη
Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες
μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα
τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ρύσηται, πίστει
κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

χ̄^N Ι
 δ̄ Μα κα ρι οι ους ε ζε λε ζω δ̄ και
 προ σε λαβου Κυ ρι ε
 δ̄ Παν τες δυ σω πη σω μεν Χρι στον τε
 λουν τες μνη μην ση με ρον των απ αι ω
 νος νε κρων ι ι να του αι ω νι ου δ̄ πυ
 ρος αυ τους ρυ ση ται ⁶λ̄ πι ι στει κε κοι μη
 με νους δ̄ και ελ πι ι δι ζω η ης αι ω νι
 ου δ̄

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὅρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρουν.

καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γένεν
αν καὶ γενέαν

διδάσκει τῶν κριμάτων σου Χριστε πάν
σο φως συ προώρισας ἡλεκτρε καστού τε
λος ζωής τον ορον και τον τροπον δίδι
ο ους εκαλυψε λατα αφος εν παση χω
ρα εν τη κριμασισωσον Πανοικτιρμον διδ

Στίχ. Λίψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ορους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς, διὸ τοὺς
ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας
ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς
ὁρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

διδάσκει ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυ

λι σθησον ται

γδ

Δ ρους της ζω ης η μων ο δους δι

ο τους α φυ πνωσαντας **λ** εκ της του βι

ου νυ κτος η μερας α νε σπερου**Δ** υι ους

δει ξον Κυ ρι ε **λ** ι ε ρει εις ορ θο δο ξους

Δ βα σι λεις τε και πααντα λα ον σου

Στίχ. **Ά**ναπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Δ **Ἄ** να παυσον Κυ ρι ε **λ**τας ψυ χας των

δουλων σου

Δούς περ κα τε κα λυψεν υ γρα και πο
 λε μος ε θε ρι σε σει σμος δε ους συ νε
 σχε και ε κτει ναν φο νων τες δι και πυρ ους
 ε τε φρω σε των πι στωων ε λε η μον δι
 εν με ρι ι δι ταξον των δι και ων δι

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτὴρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἥλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ χριτηρίου σου, στῆσον ἀκαταχρίτους, σοὶ τῷ Κτίστῃ, ἀπολογουμένους.

Διδούς παυσον Κυρι ε λτας ψυχας των δουλων σου δι

Διπαντα παρορων τατης σαρκος ο φλη

ματα Σω τηρ η μων εν πα ση η λι κι α
 παν τος γε νους αν θρω πων ^Δπρο του κρι τη ρι
 ου σου στη η σον α κα τα κρι τους σοι τω
 Κτι ιστη α πο λο γου με νους ^γ
^δ

Δόξα...

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνω, πρόσωπα
 αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Γίδν τὸν
 γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, ἄναρχον
 βασιλείαν, ἔξουσίαν, Θεότητα μίαν.

^N
^γ Δοξα Πατρι και Γι ω και Α γι ω Πνε
 υματι ^γ
^δ

^N
^γ Τρια μι ας φυ σε ως υ μνω προ σω πα
 αυ θυ πο στα τα ⁶
^λ α γεν νη τον Πα τε ρα

γι ον τον γεν νη θεν τα **Δ** και Πνευ μα το α γι
ον **λ** α α ναρ χον βα σι λει αν **Δ** ε ζου
σι ι αν Θε ο οτη τα μι αν **Δ**

Και νῦν... Θεοτοκίον.

"**Ο**ντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς
μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε,
Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, "Ηλιος ἐν τῷ
κόσμῳ, ὁ δεσπόζων, τῆς δικαιοσύνης.

Δ **N** **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ωνων α μην **Δ**

Δ **N** **Ο**ντως συ ε φανης ου ρα νος ε πι
της γης μει ζο τε ρος του α νω τα του πο
λου α νυμφευτε Παρ θε νε **Δ** εκ σου γαρ α νε

τει λεν ⁶_λ η η λιος εν τω κοσμω ο δε σπο
οζωντης δι και ο συ νης ^γ_δ

Ωδὴ β'. Ὁ Εἱρμὸς. Ἡχος πλ. δ'.

"Ιδετε, ιδετε, δτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ως φιλάνθρωπος. (Δις)

δι ^N ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι
ο Θε ος υ μων ^γ_δ ο προ των αι ω νων γεν
νη θεις εκ του Πατρος ^Δ_δ και εκ της Παρ θε νου
επ ε σχα των πλην αν δρο ος κυ η θεις ^γ_δ και
λυ υ σας την α μαρ τι αν του προ πα το ρος
Α δα αμ ως φι λα αν θρω ω πος ^γ_δ (Δις)

Στίχ. Μακάριοι οὖς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

”Ιδετε, ιδετε, δτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαία κρίσει, πήξας ὅρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Ἄλλα καὶ ρι οι ους ε ξε λε ξω Δακαι
 προ σε λαβου Κυ ρι ε
 Δι Ι δετε ι δετεο τι ε γω ει μι
 ο Θε ος υμων Δι ο δι και α κρισει πη
 ξαςο ρουςτης ζω ης Δι ο εις α φθαρσι ι αν
 εκ φθο ρας προσ λα βο με νος Δι πα αν τας
 τους κοι μη θεντας Δι επ ελ πι δι αι ω νι
 ου α ναστασε ε ως

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ο ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηροὶ γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Δ Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν
αν καὶ γενεάν

Δ Ο εκ τῶν τεσσάρων περάτων Κύριε προσλαβόμενος τοὺς πιστωταὶς νεντας
Δ εν θαλάσσῃ η εν γῇ Δ η εν ποταμοῖς πηγαῖς η λίμναις η φρέασι βορά
Δ θηροὶ σι γε νο με νους Δ πε τει νοις καὶ
Δ ερ πε τοις Δ πα αντας α να απασυσον

Στίχ. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε
προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων
τετρακτύν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπήξας
ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει,
συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

χ̄^N — — — — — — — — χ̄
Δι λί ψυ χαὶ αυ των εν α γα θοις αυ
— — — — — — — —
λι σθησον ται Δ
προ δι ε κρι νας Δ τους δι α λυ θεν τας
— — — — — — — —
εις στοιχει ων τε τρακτυν Δ εν τῃ πα ρου
— — — — — — — —
σι α σου συμπηξας α να α στη σον παντα
χ̄^N — — — — — — — — χ̄
Δ τα εν α γνοι οι α και γνω σει Δ συγ χω
— — — — — — — —
ρων αυ τοις ο φλη ματα Δ

Στίχ. Ἐνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

”Ω τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἴδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἥκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι, τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Διά ^N να παυσον Κυ ρι ε ^λτας ψυ χας των
δου λων σου ^λ

Δι ^N της φο βε ρας σου δευ τε ρας Κυ ρι
ε ε πε λευ σε ως Δι ο τι ως εν ει
δει α στρα πης ε πι της γης Δι η κων α
να στη σεις παν το πλα σμα σου κρι νε σθαι Δι
τους πιστει σοι το τε βι ωσαν τας υ παν
των τας σοι συ νει ναι κατα ζι υ ωσον ^λ

Δόξα...

Ὕπερθεε, Μονάς, ὑπέρθεε,
 Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Γίε
 μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι’
 Γίοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης
 βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ἄ Δοξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Αγῇ ω Πνε
 ρῷ
 υματὶ Ἄ

Ἄ Υπερ τε λε στατη Μονας υ περ θε
 ε Τρισυ ποστα τε Ἄ α γε εν νη τε
 Πατερ και Γῃ ε μο νο γε νες Ἄ Πνευ μα
 εκ Πατρος εκ πορευ θεν Ἄ δι Γῃ ου ου δε
 φανεν Ἄ ου σι ι α μι α και φυσις Ἄ κυρι
 ο της βασι λει ει α Ἄ σωσον πα αντας η

κ

μας

δ

Και νῦν... Θεοτοκίου.

Ἄρρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως
Μητροπάρθενε πῶς γάρ καὶ λοχεύεις, καὶ
ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ
ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ
φύσιν ἐξ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ
γεννηθείς.

χ ^N κύριος εἰς τοὺς αἰώνας
Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ωνων α μην

δ

Ἄρρητον τὸ θαῦμα της σῆς κυήσεως
Μητροπάρθενε πεῖραν ὅλως ἀνδρός
καὶ αγνεύεις εν ταύτῳ; παιδοτοκεῖς,
καὶ αγνευ εις εν ταυ τω **Δ** πως παι δο το
κεις και α γνο εις **Δ** πει ραν ο ολως ανδρος **δ**
ως οι οιδεν ο υ περ φυ σιν **Δ** εκ σου και νο

26-02-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΥ ΠΡΟ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

πρε πως Λο γος Θε ου ου γεν νη θεις

γλ

·Ωδὴ γ'.

Ὕμνος πλ. δ^ν.

·Ο Είρμος.

Ο στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ
τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς
ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ
πεποιθότων τὰς καρδίας. (**Δίς**)

Ἄστερα στερεώσας εν τῃ χειρι σου
Λούσο γε Θεού τους ου ρα νους ἀνεν τω φω
τι σμω της σης αληθους ε πι γνω σε ως στε
ρεωσον και η μων ἀντων ε πι σοι οι πε
τυντας καρδιας (**Δίς**)

ποιθιτων τας καρδιας (**Δίς**)
Σπίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν
δόξῃ εὔσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι
στέφανον, ἀξίωσον δὲ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν
ἀπολαῦσαι.

λα ^χ_N κα ρι οι ους ε ζε λε ζω λα ^χ_Δ και

προ σε λαβου Κυ ρι ε λα

λα ^γ Τους δι α νυ σαν τας τον του βι ου

δρο ο μον εν δο ζη ευ σε βει λα ^Δ της δι και

ο συ νης α να δυ σα σθαι στε φα νον λα ^Δ α

ζι ω σον ο Θε ος λα ^Δ των αι ω νι ι ων α γα

ζω ων α πο λα υ σαι λα

Στίχ. Και τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν και γενεάν.

Τοὺς αἱφνιδίως ἀναρπασθέντας,
καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, και
ἐναποφύξαντας ἐκ κρύους, και πάσης πληγῆς,
ἀνάπταυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ^γ
δοκιμάσῃς.

Δέκαι το μνη μόσυ νον αυτων εις γε νε
αν και γε νε αν

Δέ τους αι φνι δι ως α ναρ πα σθεν τας Δέ
κα τα φλε χθεν τας α στρα παις Δέ και ε
να πο ψυ ζαν τας εκ κρυ ους και πα ασης πλη
γης α να παυ σον ο Θε ος Δέ ο τε τα παν τα
εν πυ ρι ι δοκι μα σης

Στίχ. Δέ ψυχαι αύτων ἐν ἀγαθοῖς
αύλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν
πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου,
ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς
ὁρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

Δέ Δέ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ

λι σθησονται

γδ

ΔΤην α ει τα ρα χον τους του βι ου

δα α λασσαν πλευσαν τας Χριστε Δ εν τω

της α φιαρ του σου ζω ης κατα ζι ωσον γδ

λι με νι καταδραμειν Δ τους ορ δο δο ο

ζω ζω η κυβερνη δεν τας

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δ Δ να παυσον Κυ ρι ε Δ τας ψυ χας των δου λων σου

γδ

Δούς πα σα φυσιέτων ε να λίων και
 πε τει νων του ου ρα νου Δ ε λα βε κα τα
 βρω μα Χρι στε τοις σοις κρι μα σιν Λ α να στη
 σον ο Θε ος Δ εν τη ε σχα τη η με ρα
 με τα δο ξης Δ

Δόξα...

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία
 Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ
 ἄτομα· ὡς τάχος γάρ ἀστραπῆς
 τρισσολαμποῦσα, δρᾶται εἰς Ἐνάδα.

Δοξα Πατρι και Γι ω και Α γι ω Πνε
 υματι Δ

Νο η τι κως την Φει ει αν Μο να δα

ως τρι α προ σω πα α πλως ^Δ**δ**ι α μα τω
 τε μειν ε πι συ να πτωτα α το μα**δ**ι ως
 ταχος γαρ α στραπης τρισσο λαμπουσα**δ**ι ο
 ραται εις Ε να δα ^γ**δ**

Και νῦν... Θεοτοκίον.

Ἄκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ
 ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἀγνὴ^N
 φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθύς, καὶ
 βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

^γ**δ** ^N**κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ωνων α μην ^γ**δ**

^γ**δ** ^γ**δ** κα τα νο η το ον σου το θαυμα
^Δ**δ** πλην γαρ αν δρος κυ ο φο ρεις ^Δ**δ** και την

παρ θε νι ανσου Α γνη φρου ρει εις τικτου σα
 δι ο αγ γε ελων πλη θυς Δικαι βρο των
 γε νος υ μνεισε εις αι ω νας

Ωδή γ'.

Ο Ειρμός. Ἡχος πλ. δν.

δι ο στε ρε ω σας εν τη χει ρι σου
 λο ο γε Θε ουτους ου ρα νους Δι εν τω φω
 τι σμω της σης αλη θους ε πι γνω σε ως στε ρε
 ω σον και η μων Δι των ε πι σοι οι πε ποι
 θο των τας καρ δι ι α α α α α α ας

Συναπτή μικρά και ή Ἔκφώνησις

"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα.

‘Ηχος πλ. α’.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο δι’ ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπταυσον, ώς φιλάνθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου Ζωοδότα, ώς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἐλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ, οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

‘Ωδὴ σ’.

‘Ηχος πλ. δ’.

‘Ο Εἱρμὸς.

Сυνεχόμενον δέξαι με φιλάνθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ώς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

΄Ωδὴ ζ΄.
΄Ηχος πλ. δ΄. Ο Είρμος.

ρι Συ νε χο ο με νον δε ζαι με φι λαν
 θρωπε ⁶ εκ πται σμα α των πολ λων ^Δ προ σπι
 πτον τα τοις οι κτιρ μοις σου ως τον προ φη
 την ^Δ Κυ ρι ε και σω σον με ε ε ε
 ε ε ε

Κοντάκιον.
Ἴχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἅγίων ἀνάπταυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

‘Ο Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι· “Οτι γῆ εῖ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὡδὴν τό, Ἄλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣΤ’ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι.

”Ω τὶς παρέλθῃ, τὶς δὲ καὶ παραδράμῃ
Τὸν Πορφύριον, καὶ παρῆλθεν ἐκ βίου;
Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἔκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἥ ὡμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι.

Ῥίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτώ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Φερονὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτὼ φέρει σοι τὴν κάραν φώτων Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτίς, ἡ ἐτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι.

Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλω Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδὲμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀγία Παρασκευή, ἡ ἐτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἐτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Κυριακή, ἐτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ
υἱὸς τῆς Ἅγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Τομεὺς τραχήλων ἔξεγύμνου τὸ ξίφος,

Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Φωτεινός, ὁ ἔτερος
υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Τὶς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἷμάτων;

Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Σεβαστιανὸς ὁ
Δοὺξ ξίφει τελειοῦται. **Στίχοι.**

Σεβαστιανῷ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον.

Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

‘Υπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὔσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ὀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἔθέσπισαν.

Στίχοι.

Ἄμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,

Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος, Ἄμήν.

·Ωδὴ η'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ὕχος πᾶς Νη

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου ου μεν τον Κυ υ ρι ι ον

Ἄι Τον εν ο ο ρει α γι ω δο ζα σθεν

τα Δι και εν Βα τω πυ ρι το της Α ει παρ

Δε νου Δι τω Μω υ ση μυστη ρι ον γνω ρι

σαντα α Κυ ρι ον υ μνει ει τε Δι και υ περ

υ ψου ου τε εις παντας τους αι ω ωνα πα α

ας

δι

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα πλαγίου δ'.
Τιμωτέρα πλαγίου δ'.

Ἅγιος ἀπόστολος Παύλος

N

Ἄλλε με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα

μου Δι ε πι τω Θε ω τω Σωτηρι μου

Δι

Ἄλλην Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ Δι
και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φειμ Δι την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Δι την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Δι

Ἄλλο τι ε πε βλεψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του Δι ι δου γαρ

α πο του νυν **Δ** μα κα ρι ου σι με πα
Γ α α σαι αι γενε αι **Δ**
N **Δ** Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ **Δ**
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως
 των Σε ρα φειμ **Δ** την α δι α φθορως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν **Δ** την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν **Δ**
N **Δ** ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος **Δ** και α γι ον το ο
 νο μα αυ του **Δ** και το ε λε ος αυ του **Δ**
 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις

♪ ♪

αυτον

♪ δ

^N Δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δ
και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φειμ Δι την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν Δι την ον τως Θε ο
το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

♪ δ

Δι Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του Δι δι ε σκορ πι σεν Δι υ πε ρη

φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

Δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δ
και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ραφειμ ^υ**Δ**την α δι α φθορως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν ^Δ**Δ** την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^υ**Δ**
^N
Δ **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ υ ψω σε τα πει νους ^Δ**Δ** πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων ^Δ**Δ** και πλου του ουν τας
 ε ξα πε στει λε κε νους ^υ**Δ**
^N
Δ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ
 και εν δο ξο τε ραν α συ κρι ι ι τωως
 των Σε ραφειμ ^υ**Δ**την α δι α φθορως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν ^Δ**Δ** την ον τως Θε ο

το ὁ κον σεμεγα λυ υ νο ο μεν
 δι αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους λα κα θως
 ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων
 διτω Α βρα αμ δι και τω σπερ μα τι αυ του
 ε ως αι ω νος
 δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ δι
 και εν δο ξο τε ραν α συ κρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φειμ δι την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν δι την ον τως Θε ο
 το ὁ κον σεμεγα λυ υ νο ο μεν

·Ωδὴ θ'.

Ἔχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὅρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Δέον πρὸ δὴ λω θε εν τα εν ο ο ρει
 τω νο μο θε τη δὲ εν πυ ρι και βα τω δὲ το
 κον τον της Α ει παρ θε νου δὲ εις η μων
 των πι στω ων σω τη ρι αν δὲ υ μνοις α σι
 γη τοις με γα λυ υ νο ο μεν δὲ
 δὲ δι ον ε στιν ως α λη θως δὲ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον δὲ την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον δὲ και Μη τε

ρα του Θε ου η μων **δι**την Τι μι ω τε ραν
των Χε ρου βιμ **δι** και εν δο ξο τε ραν α συγ
κριτως των Σε ρα φιμ **δι**την α δι α φθορως
Θε ον Λοο γον τε κου σαν **δι**την οντως Θε ο
το κονσε ε με γα λυ νο με ε εν **δι**

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἔξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπταυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ἐπερον.

Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Ἀνάπταυσον τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη ὁμοῦ καὶ στεναγμός, ἵλαθι ὡς φιλάνθρωπος, ἀπερ ἐν βίῳ ἥμαρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ὑπάρχεις καὶ ἐλεήμων, νεκρῶν καὶ ζώντων Δεσπότης.

Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Μαρία θεονύμφευτε, Χριστὸν ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπερ ἥμῶν τῶν σῶν δούλων, σὺν θεηγόροις Προφήταις, καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις τε, Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, καὶ πάντων τε τῶν Δικαίων, συγκληρονόμους γενέσθαι, ὁ β'
χορός τῆς οὐρανῶν βασιλείας.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ὕχος πλ. Νη

Ἄπασα πνοή αι νε σα τω τον Κυρι ον
 αι νει ει τετον Κυριον εκ τωωνου ρα
 νων αι νει ει τε αυ τον εν τοις υψιστοις
 σοι πρε πει υ μνος τω ωθε ε ω
 Ἀλι νει τε αυ τον παντες οι Αγγελοι αυ
 του Ἀλι αι νει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να α
 μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω ωθε ω

Σπιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. Δ'.

Ο ἐν Εδέμ Παράδεισος.

Ἀλι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του Δι αι νει τε αυ τον Δι κα τα

το πληθυντης με γαλω συνης αυτου Δ

Δευ τε προ τε λους παν τες Α δε λφοι τον

χουν η μων βλε πον τες λ και της φυ σε ως η

μων το ασθε νες Δ και την ευ τε λει αν η

μων Δ και το τε λος ο ψω με θα λ και τα ορ

M γα να του σκευους της σαρ κος Δ και ο τι

κο ο νις ο αν θρω πος Δ βρω ω μα σκω

λη κων και φθο ρα Δ ο τι ζη ρα τα ο στα η

μων λ ο ο λως μη ε χον τα πνο ην Δ τους

τα α φους κα τι δω μεν Δ που η δο ζα που το

καλ λος της μορ φης Δ που η ευ λα α λος γλωω

ράστα τοντός τετράγωνος
 ωσσα ^γ πουη ο φρυξ ^Δη πουο οφθαλμος ^ρ
 παντα κονις και σκι α ^Δδι ο φεισαι Σω τη
 ηρ πα αντωνημων ^δ
 χ ^N νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγ
 δ ^γαι νει τε αυ τον εν φαλτη ρι ωκαι
 γος ^Δαι νει τε αυ τον εν φαλτη ρι ωκαι
 κι θα ρα ^γδ
 δ ^γαι πα τα ται ανθρωπος αυ χωντι
 μα την τα ρατ τε ται ^ελος ο πη λος και μετ ο
 λι γον ο αυ τος ^δτι ου λο γι ζεται ο
 χους ^Δο τι κονις το φυ ρα μα ^ελος και σα πρι
 ας και φθο ρας α πο βο λη ^γδει ουν πη λος ε

σμεν αν θρω ποι **Δ** τι **ι** προ στε τη **κα** μεν
 τη γη **Δ** και ει **Χ**ρι στου ε σμε εν συμ φυ
 τοι **6** **λ** **π** τι **ι** ου προ στρε χο μεν αυ τω **Δ** και
 ο ο λην α φε με νοι **Δ** την **Γ** **π** ε πι κη ρον και
 ρε ου σαν ζω ην **Δ** τη ζω η τη η α φθαα αρ
 τω **Δ** α κο λου θουν τες **Δ** η τις ε στιιν ο
Χρι στος **Δ** ο φω τι σμο ος των ψυχω ων η η
 μων **Δ**
Δ **Δ** **N** **χ** **γ** νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
 ρω **Δ** αι **χ** **Δ** νει τε αυ τον **Δ** εν χορ δαι αις και ορ
 γα νω **Δ**

N

δοτη χειρι σου πλασας τον Α δαμ
 και στη σας με θοριον λα φθαρσι ας και θνη
 το τη τος Σωτηρδι και της εν χαριτι ζω
 ης Διτης φθορας απαλαζας τε λαπρος την πρω
 την με τα θε με νος ζωην δι αυ τος τους δου
 ου λους σου Δεσποτα Δι ου ους προσε λαβου
 εξη μων Δι με τα δι και ων α να παυσον
 και εν χορω των εκλεκτων δι και του των τα
 ονοματα Δι με τα γραψας εν βι βλωτης
 ζωης Δι εν φωνη Α αρχαγγε ε ελου δι ε
 ξα να στη σας σαλπιγγος η χοι δι κα τα

ξι ωσοναυτους τηςου ρα νι ουβασι λει ει

α αςσου γλ

δι ι νει τε αυ τον εν κυμ βαλοις ευ η

χοις δι αι νει τε αυ τον εν κυμ βαλοις α λα

λαγ μου δι πα σα πνο η αι νε σα α α τω τον

Κυριον γλ

δι χριστος α νε στη λυσας των δε σμων

Α δαμ τον πρωτοπλαστον δι και του Α δου κα

τα λυ σας την ισχυν δι αρ σει τε παν τες οι

νε κροι δι ε νε κρω δη ο δι α να τος δι ε σκυ

λευ δη και ο Α δης συν αυ τω δι και ο χρι

στο ος ε βα σι λευσεν ^Δ**δ** ο σταυ ρω θεις και α
 να στας ^Δ**δ** αυ τος η μιν ε χα ρι σα το την α
^N
 φθαρ σι αν της σαρ κος **δ** αυ το ος α νι στα
 η μας ^Δ**δ** και δω ρει ται την α να στασιν η
^Γ ^Π ^N
 μιν ^Δ**δ** και της δο ξη ης ε κει ει ει νης ^γ**δ** μετ ε
 φρο συ νης παν τας α ξι οι ^Δ**δ** τους εν πιστει
 α κλι νει πε πιστευ κο τας θερ μω ως επ αυ
 τω ^γ**δ**

Εις πους Αινους. Δοξα. Ἡχος Δι.

^χ^Δ
^Δ ιε **δ**ο ο ο ξα ^γ**δ**α πα α α τρι ι ι και
 γι ω και Α γι ι ω πνε ε ευ μα

τι⁴

Δ

τι

Δ ως α αν θος μα ραι αι αι νε ται Δ

και ως ο να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε

ται Δ και δι α λυ ε ε εται πα ας α α

αν θρωω ω ω πος Δ παλιν δε η χουου σης

της σα α αλ πιγ γος Δ νε κροι ως εν συσ σει

ει σμω παν τες α α α να στη η η η σο

ο ο ον ται Δ προς την σην υ πα αν τη η σιν

Χρι στε ε ε ο ο Θε ε ε ος Δ το τε ε

Δε σπο ο ο τα Δ ους με τε ε στη σα ας εξ

η η μων Δ εν ταις των Α γι ω ω ων σου

κα τα ατα αξον σκη η ναις ^Δ τα πνευ μα τα α
 Δε σπο τα ^Δ των σω ω ω ων δου ου ου λω
 ων α α α ει ^Δ

Ἐτερον εἰς είρμολογικόν μέλος.

π ^χ Δο ξα Πα τρι ι και γι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^π
 π ^π ως αν θος μα ραι νε ται και ως ο ο
 ναρ πα ρερ χε ται ^Δ και δι α λυ ε ται
 πας αν θρω πος ^π πα λιν δε η χου σης της σαλ
 πι γ γος ^π νε κροι ως εν συ σσει σμω ^π παν τες α
 να στη σον ται προς την σην υ παν τη σιν Χρι

στε ο Θε ος ^π το τε Δε σπο ο τα ους με τε
 στη σας εξ ^Δ η μων ^ρ εν ταις των α γι ων σου
 κα τα ταξιον σκη ναις τα πνευ μα τα Δε σπο τα
 των σων δου ου λων α ει ^π

^χ
^π **Κ**αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην ^π
^χ ^π **Χ**αι ρε Μα ρι α Θε ο το ο κε ο
 Να ος ο α κα τα λυ τος ^π μα λλον δε ο α γι
 ος κα θως βο α ο ο Προ φη της ³ ^π α α γι ος
 ο Να ος σου ^Δ θαυ μα στο ος εν δι
 και ο συ υ νη η η ^π

‘Ο προεστώς:

Сοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Ἀναγνώστης τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ

αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὴ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄλιμην.

Οἱ Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονοι: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί: Σοὶ, Κύριε.

Οἱ Ιερεὺς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Οἱ Ιερεὺς: Κὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Άλιμην.

Ἄπόσπιχα τῶν Αἵνων.

Ὕχος β'. Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ῥύμην τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας, ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, θυητοῖς ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβοι Κύριε.

Ἴνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἔκούσιον, καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀϊδίου σου δόξης, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθείς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ώς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα Κόσμον, Αἴματι

τιμίω σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ
μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους,
τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Ἅγιος Ἄγιος Πα.

Ἄγιος Λόρδος οὐρανοῖς Πατρὶ καὶ Γῇ υἱῷ
καὶ Αἵτινι ω Πνεύμα αὐτῷ

Ἄλγος τῷ Αδάμ εχρηματίᾳ σεν
η του ζυλουσ πογενσις πα λαιαι ε ε εν
Ε ε δεμ ο τε ο οοφις ι ον ε ε ε
ζη ρε εν ζαα α α το δι αυ του γαρ
ει σηλ θε εν ο θαα α α να α α α
τος παγ γε νη κατε σθι ι ωωων τον α

αν θρωω ω ω πον ^π αλλ ελ θων ο Δε σπο
 της κα θει ει ει λε το ον δρα α κο ο ο ον
 τα ^Δ και α να παυσιν η μιν ε ε ε δω
 ρη η σα α α α το ^π προς αυ τον ου
 ουν βο η η η η σωω ω ω μεν ^Δ φεισαι
 Σω τηρ και ου ους προ ο ο σε ε λα α α βου
 με τα των ε κλεκτωων σου ου α να α
 α παα α αυσον ^π
 και νυν και α α ει ^Δ και εις τους αι
 ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω ω νωων α α
 μην ^π

π **Ϲ**υ ει ο Θε ος η μων ο εν σο φι
 ατα πααν τα δη μιουρ γων και πληη ρων
 Προ φη τας ε ξα πεστει ει λας Χριι στε προ
 φη τευ σαι σου τη η ην πα α α ρου ου σι
 1 1 αν και Α πο ο στοο ο λους κη
 ρυ υξαιαι σου ου τα με γα λειει ει ει α
 και οι μεν προ ε φη η τευ σα αν τη η
 ην ε ε ε λε ευ σι 1 ιν σου ποι δε τω
 Ba α πτι σμα α τι ε ε φω ω τι σαν τα
 ε ε ε ε θνη π **Ϛ**αρ τυ ρες δε ε ε πα α θον
 τες ε τυ χον ων περ ε ε πο θουν και πρε

σβευεισοι + ς ρος των αμ φο ο τε ε ερων
 + συν τη η η Τε κου ου ση η η η σε
 α να παυσονο Θε ε ος ψ χας ας προ ο
 ο σε ε λα α α βου ^Δ και η μας κατα ξι ω
 σον της βα σι λει ει ει ει α α α ας σου ^Δ
 ο Σταυρον υ υ υ πο ο μει ει ει νας ^Δ δι
 ε με ε το ο ον κα τα α κριι ι ι τον
 ο λυ τρω τη ης μου και Θε ο ο ο
 ο ο ος

Τὸ αὐτό εἰς Είρμολογικόν μέλος.
 Ἡχος ^Φ βου ^χ

6 Και νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Δ

Δ Κε ει ο Θεος η μων ο εν σο φι ατα

παντα δη μιουργων και πληρων ⁶ Δ Προφη η

τας ε ζα πε στει λας Χριστε ^Δ προ φη τευ

σαι σου την πα ρου σι αν ^Δ και Α πο στο ο

λους ^ζ κη ρυ ζαι σου τα με γα λει α ⁶ και

οι μεν προ ε φη τευ σαν την ε ελευ σιν σου ^Δ

οι δε τω βα πτισματι ε φωτι σα αντα ε θνη

⁶ Δ Μαρ τυ ρες δε πα θον τες ε τυ χον ων περ

^M ^B ε πο ο θουν ^Δ και πρε σβευ ει σοι ο χο ρος

^M ^Γ των αμ φο τε ρων ⁶ συν τη τε κου ση σε [♂]

α να παυ σον ο Θε ος ψυ χας ας προ ο σε
 λα α α α βου ου και η μα α ας κα
 τα ζι ωσον της βα σι λει α ας ου ο Σταυ
 ρον υ πο μει νας δι ε με ε ε τον
 κα τα κρι ι τον ο λυ τρω της μου και Θε
 ο ο ο ος

Πληρωθέντων τῶν ἀποσπίχων ὁ ἵερεὺς λέγει.

6

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἄμην. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία... Ἄμην.

Απολυτίκιον.

Ἅγιον πάτερ — Γα

^Γ
Δούς βαθεισο φι ας φι λανθρω πως παν

ταοι κο νο μων ^Δκαι το συμ φερον πα σιν α πο

νε μων μο νε δη μι ουρ γε ^Δα να παυ σον Κυρι

ε τας ψυχας τωων δου λω ων σου ^Γδε εν

σοι γαρτην ελ πι δα α νε θεν το ^Δτω

ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων ^Γδε

^Γδε Ιο ζα Πατρι και Γιω και Αγι

ω Πνευμα τι ^Γδε

^Γδε Και νυν και α ει και εις τους αι ω

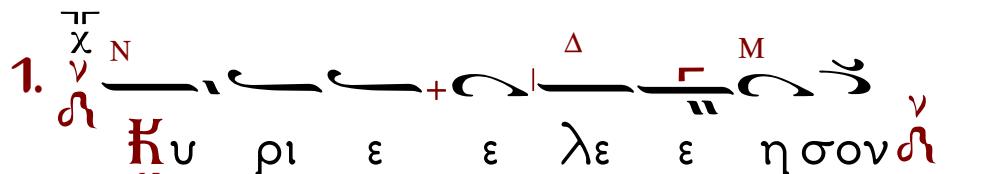
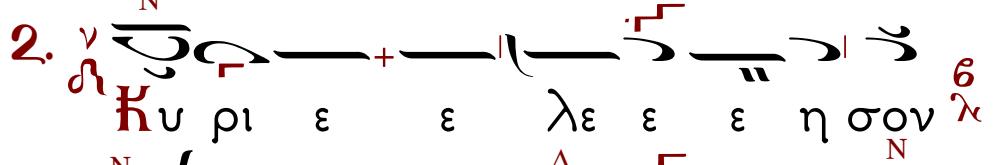
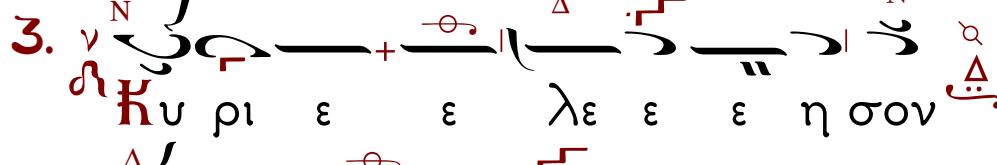
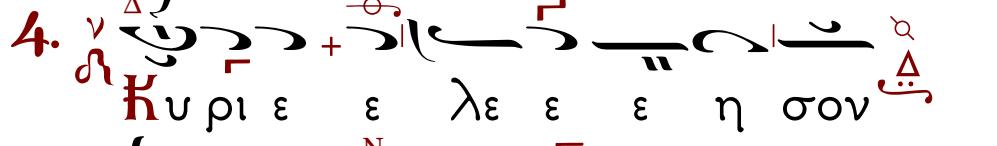
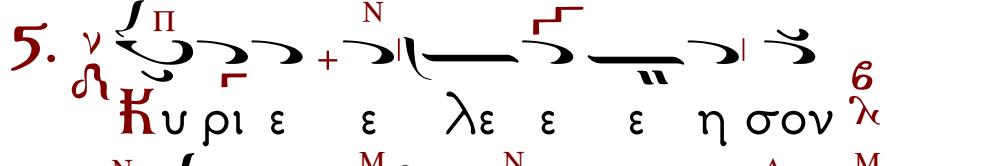
νας των αι ω νων α μην ^Γδε

χ ^Γ
λε και τει χος και λι με να ε χο μεν
και πρε σβυν ευ προ σδε κτον ^Δπρος ον ε τε κες
Θε ον ^ΔΘε ο το κε ανυμ φευ τε ^Δτων πι
στωνη σωτη ρι α α α α ^Γλ

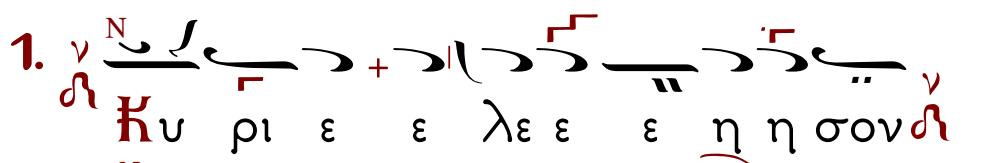
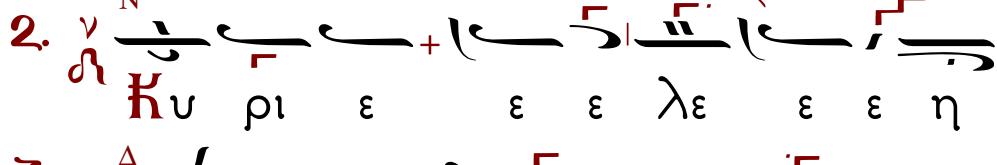
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

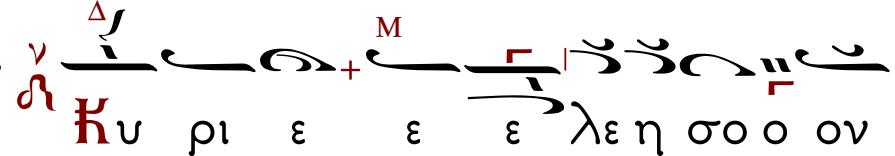
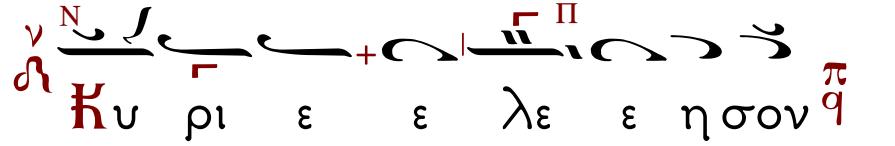
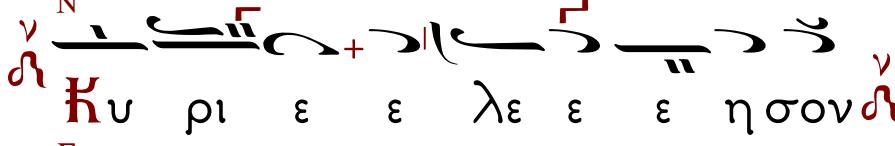
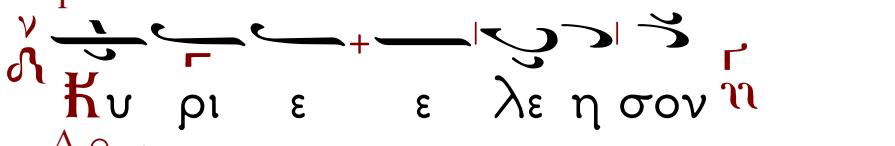
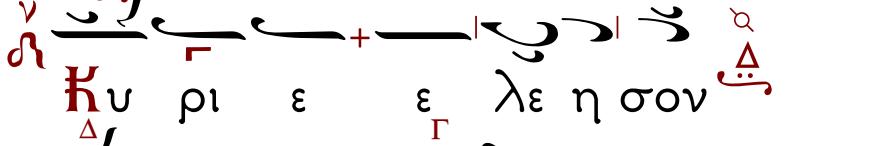
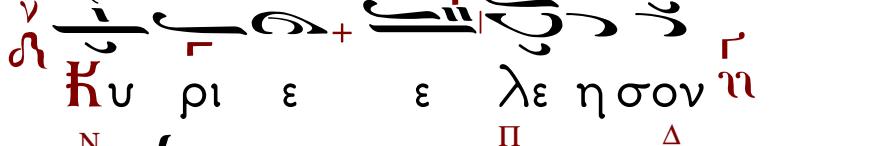
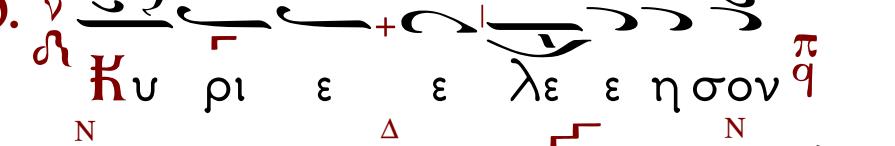
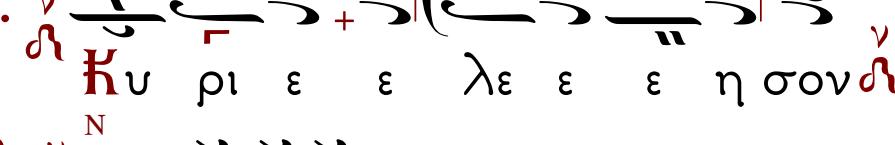
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη^Ω

1.
 Ḫυ ρι ε ε λε ε η σον δι^ν
2.
 Ḫυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι⁶
3.
 Ḫυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι^N
4.
 Ḫυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι^Δ
5.
 Ḫυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι⁶
6.
 Ḫυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι^ν

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Ḫυ ρι ε ε λε ε ε η η σον δι^ν
2.
 Ḫυ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον δι⁶
3.
 Ḫυ ρι ε ε ε λε η η σον δι^Δ

4. ^M Ἄ
Ἄκυ ρι ε ε ε λε η σο ον ἡ
5. ^N ^P Ἄ
Ἄκυ ρι ε ε λε ε η σο ν π
6. ^N ^P Ἄ
Ἄκυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν ἡ
7. ^G Ἄ
Ἄκυ ρι ε ε λε η σο ν ἡ
8. ^{ΔΦ} ^Δ Ἄ
Ἄκυ ρι ε ε λε η σο ν Δ
9. ^Δ ^G Ἄ
Ἄκυ ρι ε ε λε η σο ν ἡ
10. ^N ^P ^Δ Ἄ
Ἄκυ ρι ε ε λε ε η σο ν π
11. ^N ^Δ ^N Ἄ
Ἄκυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν ἡ
12. ^N ^Δ ^γ Ἄ
Ἄ Κυ ρι ε Ἄ

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος Ἀ Δι

Ἄ μη ην

Στίχ. α'. γα θον το ε ξο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο νο μα τι σου γ ψιστε

Ἄ Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Στίχ. β'. Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

Ἄ Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Στίχ. γ'. ἔ τι ευ φρα νας με Κυ ρι

ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις
ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο
μαι

Δ

ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Στίχ. δ'. ἔ τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

Θε ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι

Δ

α εν αυ τω

ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Τὸ τελευταίον. ἔταις πρεσβειαῖς τῆς Θεοῦ

το οκου Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'.

Ἅγχος Δι

Ἄλι μη ην

Στίχ. α'. Κυριος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

περι ε ζω σα το

Δ

Πρε πει αις των α γιων σου σωσονη

B

μας Κυρι ε

6

Στίχ. β'.

Γ

Δ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ

χ

θη σε

ται

Δ

Πρε σβει αις των α γι ων σου

Δ

B

σωσον η

μας Κυρι ε

6

Στίχ. γ'.

Γ

+

Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης

Δ

θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυρι ος

χ

Πρε σβει αις των α γι ων σου

Δ

B

σωσον η

μας Κυρι ε

6

Στίχ. δ'. χ^Γ ^Δ
 Φα μαρ τυ ρι α σου ε πι
 6

στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει
 α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
 χ^Γ

τα η με ρων ^Δ

Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η

μας Κυ ρι ε ⁶

δο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ

και νυν και α ει και εις τους αι αι
 Δ

ω νας των αι αι ω νων α μην ^Δ

ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος

του Θε ου ^Δ^B α θανατος υ πα α α αρ χων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ^Γ^Δ σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ^B και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ^M α τρε ε πτως ε ε
 ναν θρω πη σας ⁶^Δ^N σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος ^Δ^Δ θα να ατω ω θανατον πα τη σας
 ει εις ων ^Δ^χ⁺^χ^Δ της Α γι ας Τρι α δος ^Δ^B συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ^Δ και τω Α
 γι ω Πνευματι ⁶^M σωσον η μα ^Γ^Δ α ας ^Δ

Αντίφωνον Γ'.

Ὕχος Ἀ

Στίχ. α'. χ Γ

Δευτε α γαλ λι α σω με

δα τω Κυ ρι ω α λα λα ξω μεν τω Θε

ω τω Σω τη ρι η μων

χ Δ ρωσον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν

Α γι οις δαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α

Στίχ. β'. χ Γ

Προ φθα σω μεν το προ σω πον

αυ του εν ε ξο μο λο γη σει Δ και εν

ψαλ μοις α λα λα ξω μεν αυ τω

χ Δ ρωσον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν

Α γι οις θαυ μαστος ^Δψαλ λον τας Σοι αλ λη
λου ι α ^Δ

Στίχ. γ'. ^Δ ρ ^Δ τι Θε ος με γας Κυ ρι

ος και βα σι λευς ^Δ με γας ^Δ ε πι πασαν την
γην ^Δ

^Δ ρ ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν

Α γι οις θαυ μαστος ^Δψαλ λον τας Σοι αλ λη
λου ι α ^Δ α α α ^Δ

Εἰσοδικόν.

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω Κω σον η μα ας γι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας
Σοι αλ λη λου ι α

Απολυτίκιον.

Ἄχον πᾶν — Γα

Δ Θα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν

ταοι κο νο μων ^Δκαι το συμ φε ρον πα σιν α πο

νε μων μο νε δη μι ουρ γε ^Δα να παυ σον Κυ ρι

ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου Δ εν

σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το ^Δτω

ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων Δ

Απολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

·Οσάκις τελεῖται μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ παρόν.

Ὕχος πᾶ— Γα

Γ ρ ς ρ ε ρ α γα
δι Μνη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
διος τω αν δου λω αν σου δι και ο σα εν βι ω
η μαρ τον συ υγ χω ρη η σον δι ου δεις γαρ
α να μαρ τη τος ι ει μη συ ο δυ υ να με ε
νος δι και τοις με τα στα σει ι δου ναι την α
α να πα αυ σιν Γ δι

Κοντάκιον τῶν Κεκοιμημένων.

Ὕψηλας Νη

Ἀγαπητοί θεοί των ουρανών
 Με τα α α των Α γι ων α να
 α α παυσον Χρι ι στε ε ε ε τας ψυ υ
 χα ας τωνδου ου ου ου λω ω ω ων Σου
 ε ε εν θα ουκ εστιι πο ο ο νος λου λυ πη
 ου στε να γ μος αλ λα α α ζω η η η
 α α α α τε ε λε ε ε ε ευ τη η η
 η το ο ο ο ο ο ος
Δι

Ἅγιος Δέσποινα.

Ἄλλη μην αγιος ο Θεος ος α γιος ι σχυρος αγιος ι ανατος ε λεησον η η μας (Διξ)

Άλλη γιος ο Θεος αγιος ι σχυρος αγιος ι ανατος ε λεησον η η μας

Άλλο ζα Πατρικαιγιω και Αγιω πνευμα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ωνας των αι

—**τίνεται**

ω νων α μην

Δ.

Δ. Η γι ι ος α θα ανα τος ε λε η

τίνεται

σον η η μας

Δ.

Δ. Δυ να μις Δ. Η α γι ος ο Θε ε ος Δ.

Δ. Η α γι ος ι σχυν ρος Δ. Η γι ι ος α θα α

—**τίνεται** Δ. **τίνεται** Δ.
να α α α τος ε λε η σον η μα α

Δ.
ας

Δ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'.

Αἱψαὶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεὶς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ Δ' 13-17)

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἀξεῖ σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ἡχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου
Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν.

Ἄχος πάρα πα

Ἄκυροι ε ε λε η σον ἄ

Ἄκυροι ε ε λε η σον ἄ

Ἄκυροι ε ε λε η σον ἄ

Ἄκυροι μη η η η ην πά

Ἄλμη η η η ην πά

Ἄκαι τωπνευματι ι ι ι ι σά πά

Ἄκυροι οι οι οι οι οι Κυροι ε πά "Ετερον.

Ἄκυροι μην πά ε ε ε ε ε πά

Ἄλμη α μην πά

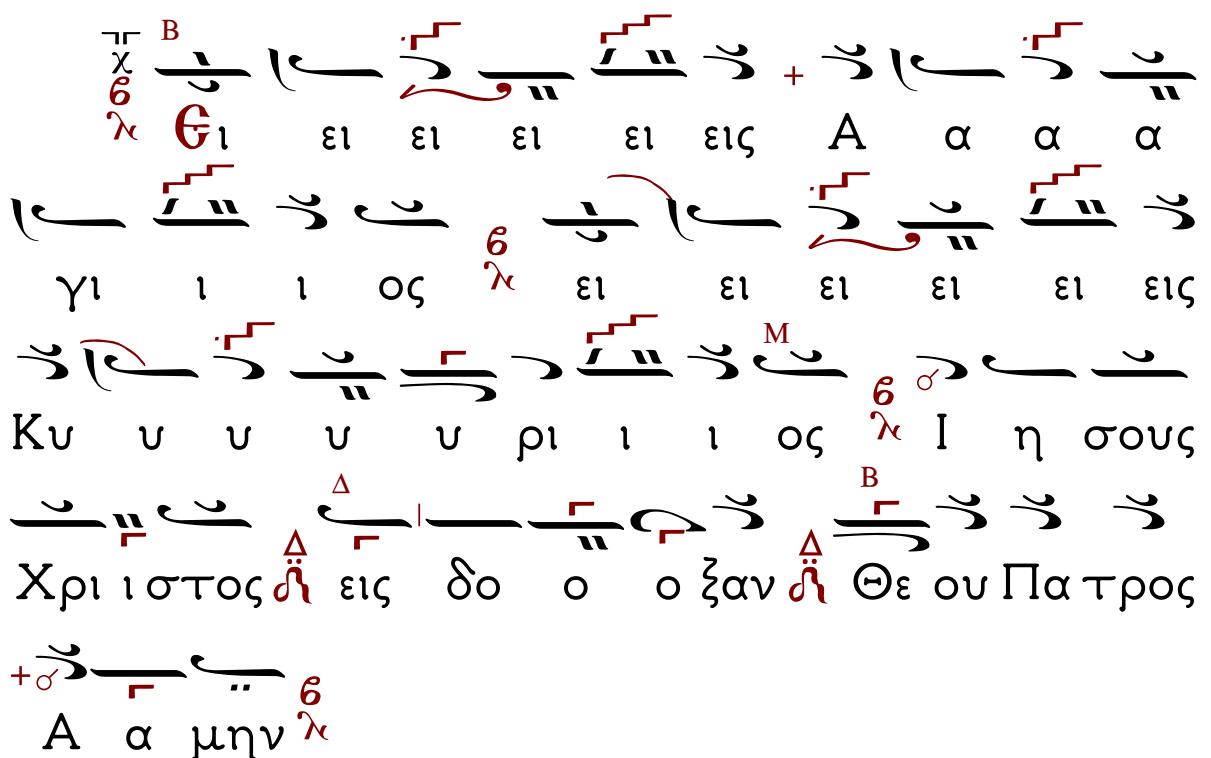
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC

Ὕχος π. Ἡ Πατέρας Εναρμόνιος

Ἄγιος πατέρας αγιος πατέρας Κυριος ιησος Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α μην

Ὕψηλος ἡ τοις

Ἡχος π̄η πα π̄η α νες Α α α φες η Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος η Τα πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων π̄η Τα
 Ε κου ου σι ι ι α η τα α κου ου
 ου σι ι ι α π̄η τα εν γνωω ω σει η και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α π̄η τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα η τα κα τα νουν η και δι α ανοι οι αν π̄η τα
 πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον η ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος η

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἅγιος πάτερ Πατερός

Πατέρες τοις μέντοις τοις διάβολοις αποκρέω
Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν το
φῶς τί λιον και α γι α α α α α α λιον
ον παντα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ση να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον πατερός και κα τε εν θυ υ υ
υ νο ον Δι τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο λωω ω ωνσου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^π^χ και πα αν τωων
σου ου των A γι ω ω ων α μην ^Δρ

Τῷ Σαββάτῳ (Νεκρώσιμον).

Ἅγιος Ἄστρος Πάτερ

π ^Μ ^Π Μα κα ρι ι οι π ους ε ζε λε ε ε ε

ζω π ^π και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε

και το μνη μοσυ νο ον αυ των εις γε

νε α αν και αι γε νε ε α αν π Αλ λη λου ου

ι α α α α π

Σπίχ. α' π ^Μ ^Π Ει πεν ο Κυ ρι ος π ε γω

ει μι η α ναστασις και η ζω η ο

πι στευ ων εις ε με καν α πο θα νη ζη σε

ται π

π ^Μ ^Π Μα κα ρι ι οι π ους ε ζε λε ε ε ε

ξω^χ και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε ^π
 και το μνη μοσυ νο ον αυ των^χ εις γε
 νε α αν και αι γε νε ε α αν ^π Αλ λη λου ου
 ι ι ι ι α α α α ^π

Σπίχ. β'. ^π ^π Και πας ο ζων και πιστευων εις

ε με ^Δ ου μη α πο θα νη εις τον αι ω

να ^π

Μα^χ κα ρι ι οι ^π ους ε ξε λε ε ε ε
 ξω^χ και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε ^π
 και το μνη μοσυ νο ον αυ των^χ εις γε
 νε α αν και αι γε νε ε α αν ^π Αλ λη λου ου

Ι Ι Γ Γ α α α α π

Σπίχ. γ'. χ π Ε αν τε γαρ ζω μεν τω Κυ

ρι ωζωωμεν π ε αν τε αποθνησκωμεν γ
♂

τω Κυ ρι ω αποθνησκομεν π

χ π Μα κα ρι ι οι π ους ε ζε λε ε ε ε

ζω χ και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε π

και το μνη μοσυ υ νο ον αυ των χ εις γε

νε α αν και αι γε νε ε α αν π Αλ λη λου ου

Ι Γ Γ α α α α π

Σπίχ. δ'. χ π Ε αν τε γαρ ζω μεν Δ ε αν

τε αποθνησκωμεν π του Κυ ρι ου ε σμεν π

χ ^M ^Π

π **Μ**α κα ρι ι οι π ους ε ξε λε ε ε ε

ξω **και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε π**

και το μνη μοσυ νο ον αυ των εις γε

νε α αν και αι γε νε ε α αν π **Αλ λη λου ου**

ι α α α α π

Σπίχ. ε'. χ ^Π π **μα κα ρι οι οι νε κροι οι εν**

Κυ ρι ω α πο θνη σκοντες απ αρ τι π

ι να α να παυσων ται εκ των κο πων αυ των

τα δε ερ γα αυ των π α κο λου θει μετ

α αυ των π

χ ^M ^Π

π **Μ**α κα ρι ι οι π ους ε ξε λε ε ε ε

ζω ^χ και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε ^π
 και το μνη μοσυ νο ον αυ των ^χ εις γε
 νε α αν και αι γε νε ε α αν ^π Αλ λη λου ου
 ι ι ι ι α α α α ^π

Σπίχ. στ'. ^{χ π} Μα κα ρι οι οι ποι ουν τες τας

εν το λας αυ του ^Δ ι να ε σται η ε ζου
 σι α αυ των ^ρ ε πι το ξυ λον της ζω ω

ης ^π
^{χ M π} Μα κα ρι ι οι ^π ους ε ξε λε ε ε ε

ζω ^χ και προ σε λα α βου Κυ υ ρι ι ε ^π
 και το μνη μοσυ νο ον αυ των ^χ εις γε

νε α αν και αι γε νε ε α αν π Αλ λη λου ου
ι ι ι ι α α α α

π

Κοινωνικόν. Τῷ Σαββάτῳ

Ἄχος πάπα

ἔχει πάπα μακαρία α α α α α α α α α
 α α α α δια α α α α α α α α α α α
 α ρι ι ι ι ι ι ι ι μα κα α α α α
 ρι ι οι οι οι οι ου ου λου ου ου ους ε
 ε ε εους ε ε ξε λε ε ε ε λε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε ε ε
 ε ε ξω ω ω ω και αι αι αι προσε ε λα α
 βου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε π και το μη μο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο δι ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο συ το μνη μο συ υ υ νο ο ο
 ο ο ον αυ τω ω ω ων ^M₃ εις ^P γε ε ε νε
 ε ε εις ^Δ γε νε α α α α α α α α α
 αν ^P και αι αι αι αι αι αι αι αι αι γε
 ε ε ε νε ε α α α αν ^M₃ ^P Αλ λη λου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α α α ^π_q

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος Δι

Ἐδομεν τοφως τοαλη θι νον ε λα
 βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εις τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος Δι μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
 αι ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Είη τὸ ὄνομα...

Ἄχος Δι

Ἄμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
6

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εύλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Μετά Πνευμάτων... ḫ^B ḥ ḥ Με τα πνευ μα α των δι και
 ων τε τε λει ω μενων ḥ τας ψυ χας των δου
 λων σου Σω ω τερα να παυσον ḥ φυλ λα α των
 αυ τας ḥ εις την μα κα ρι αν λω ην την πα
 ρα σοι φι λαν θρω πε ḥ
 ḥ Εις την κα τα παυσιν σου Κυ ρι ε ο
 που παν τες οι Α γι οι σου α να παυ ον ται
 α να πα αυ σον ḥ και τας ψυ χας των δου λων
 σου ḥ ο τι μο νος υ παρ χεις α θα να τος
 Λο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι

6
 και Κυ ει ο Θε ος η μων ο κα τα βας
 εις α δην και τας ο δυ νας λυ σας των πε
 πε δη με νων αυ τος και τας ψυ χας των
 δου λων σου Σω ω τερα να παυσον

6
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην

6
 Η μο ο νη α γνη και αχραντος Παρ
 θε νος η Θε ον α φραστως κυ η σα ασα
 πρεσβευ ε υ πε ερτου ε λε η θη ναι Δ
 και συγ χω ρη θη ναι τας ψυ χας των δου λων
 σου ου ου ου

Αἰωνία ἡ μνήμη...

π
 ρ
 η
 αι
 ω
 νι
 α
 η μνη
 η
 η
 μη
 αι
 —
 ω
 νι
 α
 η μνη
 η
 η
 μη
 αι
 ω
 νι
 α
 αυ
 η
 μνη
 η
 η
 μη
 των
 η μνη
 η
 η
 μη
 Ηχος γ'
 π
 η

π
 ρ
 η
 αι
 ω
 νι
 α
 η μνη
 η
 η μη
 αι
 ω
 νι
 α
 αυ
 των
 ων
 η μνη
 μη
 Ηχος λιτ.
 π

π
 Δ
 η
 αι
 ω
 νι
 α
 η μνη
 η
 η
 μη
 αι
 —
 ω
 νι
 α
 η μνη
 η
 η
 μη
 αι
 ω
 νι
 α
 αυ
 η
 μνη
 η
 η
 μη
 των
 η μνη
 η
 η
 μη
 Δ
 η

Ὕχος πλ. α' ἐναρμόνιος

πᾶς ἀι ω νι α η μνη η η μη πᾶς αι ω
νι α η μνη η η η μη εἰς αι ω νι α η
μνη η μη αυτων πᾶς

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
του κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλουύρας Βέροιας.